

Waar koop ik een gezonde Duitse herder?

Steeds vaker krijgen wij als Stichting Gezonde Duitse Herder de vraag waar een gezonde Duitse herder pup/hond te koop is. Helaas valt deze vraag niet eenvoudig te beantwoorden door slechts het geven van een naam van een fokker. Wij hebben, als stichting, geen inzage in gezondheidsuitslagen van ouderdieren die de fokkers gebruiken, laat staan van eerdere nakomelingen, dan wel broers/zussen en andere familieleden van deze ouderdieren. Ook het doorverwijzen naar de puppylijst van de rasvereniging is ons inziens niet de garantie voor een gezonde Duitse herder pup. De rasvereniging stelt namelijk alleen een officieel onderzoek naar heupdysplasie en elleboogdysplasie verplicht, terwijl het algemeen bekend is dat er meer en zo mogelijk ernstiger erfelijke aandoeningen binnen het ras spelen. Hetzelfde geldt voor een stamboom afgegeven door de Raad van Beheer: ook dit is geen gezondheidsverklaring maar geeft u inzicht in afstamming van uw hond. Wel kunnen wij u wijzen op een aantal aandachtspunten die wellicht ter overdenking zijn en meegenomen kunnen worden in een gesprek met een fokker.

Om te beginnen: vermijd inteelt. Verlang direct inzage in de stamboom van zowel de moeder-, als de vaderhond. Pups uit (nauw) verwante combinaties hebben een grotere kans op erfelijke aandoeningen, dus koop een pup/hond bij een fokker die kiest voor een combinatie uit verschillende bloedlijnen. Het kiezen voor een pup van een kampioenshond lijkt misschien aantrekkelijk, maar houdt in uw achterhoofd de gedachte dat deze hond gefokt is op schoonheid en/of werkdrift en dat daar de prioriteit van de fokker ligt. Uiteraard zullen deze fokkers ook hun aandacht hebben besteed aan de gezondheid van de ouderdieren, maar dit geheel conform de eisen van de rasvereniging (dus HD en ED screening en verder geen verplichte onderzoeken). Het belangrijkste criterium voor deze fokkers blijft vaak de prestatie van de hond in de showring, dan wel in de africhting.

Informeer er ook eens naar hoe vaak een teefje reeds gebruikt is voor de fok. Helaas zijn er fokkers die hun teefje elk half jaar laten werpen, bijvoorbeeld afwisselend in Nederland en Duitsland, waardoor alle pups een stamboom krijgen (in Nederland via de Raad van Beheer; in Duitsland via de SV) en het dus allemaal wel in orde lijkt. Onderling, tussen Raad van Beheer en SV, is er namelijk geen controle hierop. Informeer ook naar de reu: in Duitsland mag een reu 90 dekkingen per jaar verrichten (in Nederland 30 dekkingen per jaar). Gelet op het willen vermijden van inteelt en dus een grotere kans op een erfelijke aandoening zeker ook een punt van aandacht. Vraag ook eens waar de moederhond verblijft als deze acht, negen, tien jaar is. Nog steeds bij de fokker of moet de hond dan plaats maken voor een volgend fokdier? Kortom, liefhebber/fokker of fokker...

Fokkers die conform de eisen van de rasvereniging fokken, hebben niet per definitie gezondere honden. Zoals gezegd, is alleen een officieel onderzoek naar HD en ED verplicht. Het certificaat van fokniveau uitgereikt door de rasvereniging zegt dus in feite niets over de gezondheid van een pup, maar ook weinig tot niets over de werkdriften van het ouderdier. Helaas is binnen het ras de Duitse herder een duidelijke splitsing in showlijn en werklijn ontstaan en zijn het vandaag de dag eigenlijk twee rassen geworden... En ja, er zijn honden uit showlijnen die uitmuntend werken en er zijn honden uit werklijnen die een uitmuntende kwalificatie in de showring verdienen, maar deze honden zijn eerder uitzondering dan regel. Honden die èn uitmuntend werken (wedstrijdniveau) èn uitmuntend gebouwd zijn, zijn anno 2017 helaas dun gezaaid. Vraag daarom uitgebreid naar de karakters van de ouderdieren of nog beter, vraag of u de moeder- en/of vaderhond aan het werk mag zien of in het dagelijks leven mag meemaken. Wandel eens een ronde mee met de moeder- en/of vaderhond van uw keuze. Laat u ook niet misleiden door één enkel africhtingscertificaat zoals Schutzhund I; ook dat zegt nog niets over de juiste werkdriften. Stel uzelf in elk geval voorafgaand aan een bezoek van een fokker de vraag, wat u precies van uw hond in spe verwacht (naast gezondheid natuurlijk) en wees daar eerlijk over. Naar u zelf toe, naar de fokker toe en zeer

zeker naar de hond. Verwacht ook niet het onmogelijke. Een liefhebber-fokker zal graag op uw verzoek ingaan en zich zodoende ook kunnen vergewissen van uw juiste instelling om een pup te houden. Wilt u op hoog niveau met uw hond gaan sporten, wendt u dan tot een club of vereniging die africhting hoog in het vaandel heeft staan en ga voor een hond uit werklijnen. Zo ook met de voorkeur voor een showhond; kies voor een club die zich bezighoudt met de voorbereiding op shows, laat u daar informeren en wendt u tot een fokker die zich richt op shows.

En ja, natuurlijk koopt u een pup of hond bij fokkers die testen op erfelijke aandoeningen als hypofysaire dwerggroei en degeneratieve myelopathie en op deze manier voorkomen dat met lijders wordt gefokt en er nieuwe lijders worden geboren. Ga niet in op fokkers die melden dat de aandoeningen niet binnen hun lijnen voorkomen en daarom niet hoeven te testen; zij weten het net zo min als u. **Alleen meten is echt zeker weten**. Eis inzage van de uitslag van de test van zowel de moeder-, als de vaderhond.

Verder komen binnen het ras naast HD, ED, dwerggroei en DM ook andere aandoeningen voor: diverse rugaandoeningen (is er klinisch onderzoek gedaan of wellicht een röntgenfoto van de rug gemaakt?), huidaandoeningen/allergieën, maag-darmstoornissen, peri-anale fistels en kanker. U vindt over deze aandoeningen meer informatie op deze website. Vraag aan de fokker of hij/zij weet heeft of één van deze aandoeningen voorkomt in de gebruikte lijnen en vraag ook of er bereidheid is dit op te nemen in de koopovereenkomst. In de koopovereenkomst die de rasvereniging hanteert wordt melding gemaakt van een 'gebrekig product'. U dient zich dan ook terdege te realiseren dat, ondanks alle inspanningen uwerzijds of van de fokker, uw toekomstige hond toch ziek kan worden. Niet alles kan getest en dus uitgesloten worden, bijvoorbeeld epilepsie. Het gaat om de intentie om zo gezond mogelijk te willen fokken en bovendien het dier zo gezond mogelijk te willen laten leven. Zelfs dan kan de hond iets gaan mankeren. Of zoals een dierenarts-specialist van Utrecht het zo simpel maar ook treffend verwoordde: „Soms heb je gewoon pech...”. Een rashond als de Duitse herder kan nooit en te nimmer verkocht worden met een 100% gezondheidsgarantie.

U kunt voor meer informatie ook terecht bij het Landelijk Informatie Centrum Gezelschapsdieren (www.LICG.nl : waar op te letten bij de aanschaf van een pup), bij een dierenarts (voor medische zaken zoals erfelijke aandoeningen), bij Dier & Recht (voor juridische zaken, bijvoorbeeld over de koopovereenkomst of huidige wetgeving) of een gedragstherapeut (bijvoorbeeld waar op te letten bij het uitkiezen van een pup uit een nest van 12). Allemaal onafhankelijke instanties/personen die met andere ogen naar de Duitse herder kijken dan de rasvereniging, Raad van Beheer en fokkers doen. Ook deze contacten kunnen een waardevolle eyeopener zijn.

Tot slot, bij twijfel: niet doen! Succes maar ook veel plezier bij het uitzoeken van uw Duitse herder.

Bestuur Stichting Gezonde Duitse Herder

Hans Mijnheer
Mans Vroom
Yvonne de Groot